ΈΤΟΣ Γ'. ΈΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892 ΑΡΙΘ. 21

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
15 ΛΕΠΤΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΗΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν ΕΛΛΑΔΙ ἐτησία Δρ. 8
— ἑξάμηνος » 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία Φρ. 12
— ἑξάμηνος » 7

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. **100 Δῶρα διὰ τοὺς ἡμετέρους συνδρομητάς**, ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως.— **Περὶ μονομαχίας. Καθήκοντα τῶν μονομάχων καὶ τῶν μαρτύρων αὐτῶν** (*μετ' εἰκόνος*), ὑπὸ Φρίκ.— **Ἐρνέστος Ρενὰν** (συνεχεία καὶ τέλος) ὑπὸ Η — **Εἷς παῖς δημοσιογράφος**, καὶ πῶς ἐκδίδει τὴν *Ἡλιακὴν Ὥραν*, ὑπὸ Tello D'Apery.—**Ὁ Μεσημβρινὸς Ἀστὴρ ἢ ἡ Χώρα τῶν Ἀδαμάντων** (*μετ' εἰκόνων*).—**Ἀνὰ τὸ σύμπαν**, ὑπὸ ΧάΗ — **Ἑλληνικὸν θέατρον, Αἰκατερίνη Βερώνη.— Ἀδριανὴ Λεκουβρέρ**, ὑπὸ Φρίκ.— **Ἐπιστημονικὸν παίγνιον. Τὸ ὕδωρ μεταβαλλόμενον εἰς οἶνον**, ὑπὸ Φ. Π.—**Αἰνίγματα**.—**Ἀλληλογραφία**.—**Ἀγγελίαι.**

100 ΔΩΡΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΜΕΤΕΡΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Ποιοῦμεν γνωστὸν ἅπασι τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς, ὅτι τὴν προσεχῆ 1ην Ἰανουαρίου 1893 γενήσεται ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν, παρουσίᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν προσελευσομένων συνδρομητῶν τῆς «Φύσεως», ἡ ἐκκύβευσις τῶν λαχείων τοῦ 3ου ἤδη ἔτους, εἰς ἃ θὰ συμμετάσχωσι συνῳδὰ τῷ προγράμματι ἡμῶν μόνον οἱ πληρώσαντες τὴν ἐτησίαν συνδρομήν των καὶ κάτοχοι τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων, ἐφ' ὧν σεσημείωται ὁλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῶν λαχείων των.

Κατὰ τὴν ἐκκύβευσιν ταύτην θὰ κληρωθῶσιν 100 ἀριθμοί, οἵτινες θὰ κερδίσωσι τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα κατὰ σειράν, ἤτοι·

Ὁ **1**ος ἀριθμὸς θὰ κερδίσῃ ἓν ὡρολόγιον χρυσοῦν.

Ὁ **2**ος ἀριθμὸς ἓν ὡρολόγιον ἀργυροῦν.

Ὁ **3**ος ἀριθμὸς ἓν ὅπλον κυνηγετικὸν ὀπισθογεμές.

Ὁ **4**ος ἀριθμὸς ἓν ρεβόλβερ.

Ὁ **5**ος ἀριθμὸς μίαν μεγάλην ὡραίαν εἰκόνα ἐλαιογραφημένην.

Ὁ **6**ος ἀριθμὸς τὴν εἰκόνα του ἢ τῆς κατόχου του εἰς φυσικὸν μέγεθος ἐλαιογραφημένην.

Ὁ **7**ος ἀριθμὸς ἓν ὡραῖον λεύκωμα (album).

Ὁ **8**ος ἀριθμὸς τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν διαμέτρου 60 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Ὁ **9**ος ἓν ὡραῖον ὡρολόγιον τοῦ τοίχου.

Ὁ **10**ος ἓν ἐξυπνητήριον τῆς τραπέζης.

Ὁ **11**ος ἓν πολυτελὲς βαρόμετρον.

Ὁ **12**ος ἓν πολυτελὲς θερμόμετρον.

Ὁ **13**ος ἓν τηλεσκόπιον ἀστρονομικόν.

Ὁ **14**ος Διόπτραν τοῦ θεάτρου μετὰ ὀστείνου περικαλύμματος.

Ὁ **15**ος ἓν μικρὸν κιβώτιον μὲ πλήρη συλλογὴν μυροδικῶν.

Ὁ **16**ος ἓν ἀρχαιολογικὸν λεξικὸν τοῦ Ραγκαβῆ δεδεμένον.

Ὁ **17**ος τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ Παπαρηγοπούλου.

Ὁ **18**ος ἓν πολυτελὲς μελανοδοχεῖον.

Ὁ **19**ος ἓν πολυτελὲς δοχεῖον δι' ἐπισκεπτήρια.

Ὁ **20**ος ἓν χρυσοποίκιλτον ὑάλινον δοχεῖον δι' ἀνθοδέσμην.

Οἱ **πέντε** ἀκόλουθοι ἀριθμοὶ κερδαίνουσι τοὺς δύο πρώτους τόμους τῆς Φύσεως χρυσοδέτους.

Οἱ **δέκα** κατόπιν ἀριθμοὶ κερδαίνουσιν ἀνὰ ἕνα τόμον εἰκονογραφημένον τῶν ἔργων τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Δέκα κατόπιν ἀριθμοὶ κερδαίνουσι ἀνὰ μίαν μεγάλην καλλιτεχνικὴν εἰκόνα τοῦ τοίχου.

Εἴκοσιν ἕτεροι ἀριθμοὶ κερδαίνουσι ἀνὰ ἓν ἡμερολόγιον ἢ ἡμεροδείκτην τοῦ 1892.

Δέκα πέντε ἕτεροι ἀνὰ ἓν ἐκλεκτὸν μυθιστόρημα. Καὶ τέλος οἱ τελευταῖοι εἴκοσιν ἀριθμοὶ ἀνὰ μίαν μικρὰν ἔγχρωμον εἰκόνα ἢ ἕτερον σχετικὸν ἀντικείμενον.

Ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν καθυστεροῦσιν εἰσέτι τὴν συνδρομήν των τοῦ 3οῦ ὀδεύοντος ἤδη ἔτους, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς ὅπως τάχιστα μᾶς ἀποστείλωσιν ταύτην, ἵνα τακτοποιήσωμεν τὰ βιβλία μας καὶ ἵνα μὴ ἀποκλεισθῶσι τῶν ἀνωτέρω κληρώσεων τῶν λαχείων.

Ὅσοι δὲ νέοι συνδρομηταὶ ἐγγραφῶσι καὶ προπληρώσωσι τὴν συνδρομήν των πρὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Ἰανουαρίου, θὰ λάβωσι καὶ οὗτοι μέρος εἰς τὰς προσεχεῖς ταύτας κληρώσεις.

Ἡ Διεύθυνσις

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΣ

Καθήκοντα τῶν μονομάχων καὶ τῶν μαρτύρων.

Ἡ μονομαχία εἶνε ἔθος χρήσιμον ἢ βλαβερόν, καλὸν ἢ κακόν;

Ἀπεδείχθη καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι εἶνε ἔθος καὶ χρήσιμον καὶ βλαβερὸν καὶ καλὸν καὶ κακόν, ἤτοι *ἀναγκαῖον κακόν*.

Ἄρα ἐν ὅσῳ αἱ κοινωνικαὶ συνθῆκαι τοῦ βίου μας δὲν μεταβληθῶσι, φυσικῶς οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκριζώσῃ τὸ ἀναγκαῖον τοῦτο κακὸν ἔθιμον ἀπὸ τῆς βαθείας κοίτης, ἔνθα ἔχει στήσει τὴν φωλεάν του.

Τί ποιητέον λοιπόν; ν' ἀφήσωμεν τὸν ροῦν τοῦ ἀναγκαίου τούτου κακοῦ νὰ ῥέῃ κατὰ βούλησιν;

Δὲν λέγομεν οὔτ' αὐτό, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ πλεῖσται τῶν μονομαχιῶν, αἱ τόσῳ τραγικῶς διεξαγόμεναι, ἔχουσιν ἀφορμὴν τὴν ἄγνοιαν τῶν σοβαρῶν καθηκόντων, ἐν τοιαύταις κρισίμοις περιστάσεσι τῶν τε μονομαχούντων καὶ τῶν μαρτύρων αὐτῶν, καθῆκον ἐθεωρήσαμεν ν' ἀναπτύξωμεν ἐν ὀλίγοις, ὧδε, τὰ καθήκοντα ταῦτα, διότι οὐχὶ μόνον ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀναγκαῖον εἶνε, πάντες νὰ γνωρίζωμεν τί ἑκάστῳ ἐπιβάλλεται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἤτοι τί ὀφείλει νὰ πράξῃ ὁπόταν ἑκὼν ἄκων περιπλακῇ εἰς ζήτημα ἀλληλοκτονίας, «μονομαχίας» λεγομένης, διότι μόνον οὕτω τὸ κακὸν δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ στενότατα αὐτοῦ ὅρια, καὶ πολλὰ ἕτερα νὰ προληφθῶσιν, ἀφοῦ οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι

Ὡς γνωστὸν καὶ παρ' ἡμῖν, δύο εἴδη ὅπλων μεταχειρίζονται κατὰ τὰς μονομαχίας, τὸ *ξίφος* (ἐρέε) καὶ τὸ *πι-*

στόλιον. Ἡ δὲ σπάθη (sabre) εἰς λίαν ἐξαιρετικὰς μόνον περιστάσεις, σπανιωτάτας μάλιστα, λαμβάνει μέρος.

Τὸ ξίφος θεωρεῖται ἤδη ἀπανταχοῦ ὡς τὸ καταλληλότερον, εὐγενέστερον, καὶ δικαιώτερον ὅπλον, καὶ αἱ πλεῖσται τῶν μονομαχιῶν ἐν Εὐρώπῃ δι' αὐτοῦ ἐκτελοῦνται καὶ αὐτὸ συμβολεύομεν καὶ ἡμεῖς τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις, ἂν δὲν θέλουν νὰ φέρωσιν ἑαυτοὺς ἐγγὺς πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου ἐκείνου ἕλληνος ἰδιοτρόπου φιλοσόφου προσκαλουμένους συμπολίτας του πρὸς αὐτοκτονίαν ἐν τῷ κήπῳ του, ὅτε προσεκάλει αὐτοὺς νὰ σπεύσωσι ν' ἀπαγχονισθῶσιν ὑπὸ τὴν συκῆν τοῦ κήπου του, διότι διετίθετο νὰ κόψῃ αὐτήν, καθότι τὸ πιστόλιον εἶνε καὶ θεωρεῖται πλέον ὡς ὅπλον τραγικὸν καὶ γελοῖον συνάμα κατὰ προτίμησιν.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν ὅπλων ἀνήκει, ὡς γνωστὸν, εἰς τὸν προσβληθέντα. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ προνόμιον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀποτελεῖ μέγα πλεονέκτημα, δέον νὰ ἐξακριβωθῇ μετὰ βεβαιότητος τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς, ἵνα γνωσθῇ ἐπακριβῶς τίς ὁ προσβληθείς. Ὑπάρχουσιν ἐν τῇ προσβολῇ τρεῖς βαθμοί, ἤτοι, ἡ *ἁπλῆ προσβολή*, ἤτις ἁπλῶς καθορίζει τὴν ἐκλογὴν τῶν ὅπλων, ἡ *μεθ' ὕβρεως προσβολή*, ἥτις στενῶς συνεπιφέρει τὴν ἐκλογὴν τῆς μονομαχίας καὶ τῶν ὅπλων, καὶ τέλος ἡ *προσβολὴ* ἡ συνοδευομενη ὑπὸ αἰκιῶν καὶ χειρονομιῶν ἢ κτυπημάτων, ἥτις συνεπάγεται τὴν προτίμησιν τῆς ἐκλογῆς τῆς μονομαχίας, τῶν ὅπλων, καὶ τῶν ἀποστάσεων. Ἐὰν τὴν ὕβριν ἐπακολουθήσῃ ὕβρις, προσβεβλημένος θεωρεῖται ἐκεῖνος, ὅστις τὸ πρῶτον ὑβρίσθη. Ἐὰν δὲ εἰς τὴν ἁπλῆν ὕβριν ἀνταποκριθῇ βαρεῖα ὕβρις, καθαπτομένη τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως, προσβεβλημένος θεωρεῖται τότε ὁ βαρέως καθυβρισθείς.

Ἡ βαρεῖα ὕβρις ἀντιπροσωπεύει οὐσιωδῶς τὴν προσβολήν, καὶ μολονότι τῇ δίδεται ἀπάντησις δι' ἑτέρας ὕβρεως, ὁ πρῶτος λαβὼν τὴν βαρεῖαν ὕβριν θεωρεῖται ὁ προσβληθείς.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διὰ χειρονομιῶν προσβολήν, τὴν θεωρουμένην ὡς τὴν μεγαλειτέραν ἀνθρώπινον ὕβριν, ὁ λαβὼν τὸ κτύπος θεωρεῖται ὁ προσβληθείς, ἔστω καὶ ἂν τὸ κτύπος ἐδόθη κατόπιν, ἀπο μέρους τοῦ ὑβρισθέντος. Ἐὰν δὲ τὴν χειρονομικὴν προσβολὴν ἐπακολουθήσῃ ἴση ἀπάντησις, τὸ δικαίωμα τοῦ προσβεβλημενου ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον κτυπηθέντα.

Εἰς τοὺς καλουμένους μάρτυρας ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλεται ν' ἀρνῶνται τὴν συνδρομήν των εἰς μὴ σοβαρὰς τοιαύτας ὑποθέσεις, αἵτινες δυνατὸν νὰ καταλήγωσιν εἰς καταστροφάς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δὲν πρέπει νὰ δειλιᾷ τις νὰ φέρῃ φίλον τού τινα εἰς συναίσθησιν ἑαυτοῦ, καὶ νὰ τῷ ὑποδείξῃ ὁπόσον ἐπικίνδυνοι εἰσὶν αἱ τοισύτου εἴδους διαπραγματεύσεις, αἵτινες πολλάκις φέρουσι ἀσήμαντον ὑπόθεσιν εἰς κρίσιμον σημεῖον.

Ὁπόταν δ' ὁ μάρτυς ἐννοήσῃ, ὅτι ὁ ἐντολεὺς του ζητεῖ δι' αὐτοῦ νὰ γεννήσῃ ζήτημα καὶ ἔριν πρὸς μονομαχίαν, ἐνῷ ἡ ἀρχικὴ ἀφορμὴ εἶνε μηδαμινή, ὀφείλει διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου καὶ εἰς τὴν τιμήν του ἐριδόμενος ν' ἀποφυγῇ τὴν μεσολάβησίν του.

Πολλάκις συμβαίνει ὥστε, τὰ ἀντίπαλα μέρη, νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐξηγήσωσι σαφῶς τὰ αἴτια τῆς διαφορᾶς καὶ τῆς προκλήσεως εἰς μονομαχίαν εἰς τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, ἕνεκα τῆς λεπτότητος ἰδίως τοῦ χαρακτῆρος τῆς ὑποθέσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οἱ μάρτυρες ὀφείλουσι ν' ἀπαιτήσωσι, πρὶν ἢ ἐξουσιοδοτηθῶσι νὰ καθορίσωσι τὰ τῆς μονομαχίας, ἵνα οἱ πελάται αὐτῶν δηλοποιήσωσι ἐπὶ τῇ τιμῇ των, ὅτι τὰ αἴτια τῆς διαφορᾶς των δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τοῖς γίνωσι γνωστά, ἕνεκα λόγων ἰδιαιτάτων καὶ ἀπαραιτήτων — ἤτοι ὁπόταν διακυβεύηται ἡ τιμὴ γυναικός τινος, κτλ. — ἀλλὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀναγκάζῃ τις τοὺς μάρτυρας νὰ παρέχωσι τὴν συνδρομήν των εἰς ἀντιπάλους, οἵτινες ὑπὸ τὸ πρόσχημα μονομαχίας, ἕνεκα λόγων ἰδιαιτέρων καὶ ὑψίστης τιμῆς, ποιοῦσι χρῆσιν τῶν ὅπλων διὰ χρηματικὰ ζητήματα ἢ μικρὰς ἀφορμὰς φιλοτιμίας.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι τὸ πρώτιστον καθῆκον, ὅπερ καλεῖται νὰ πράξῃ, ὁπόταν ἀπειλῆται ὑπὸ μονομαχίας, εἶνε ὁ προσδιορισμὸς δύο μαρτύρων. Πλὴν ὅ,τι πάντες γενικῶς ἀγνοοῦσιν, εἶνε ἡ ἀπόλυτος σημαντικότης τῆς ἐκλογῆς τῶν προσώπων τούτων, εἰς ἃ ἀνατίθεται τόσον ἐπιπολαίως ἡ διακύβευσις τῆς τιμῆς καὶ τῆς ζωῆς των. Δυστυχῶς δὲ τὸ πλεῖστον τῶν ἐν τοιαύταις συνθήκαις διατελούντων προσώπων νομίζουσιν, ὅτι ἀρκεῖ ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα ἢ εἰς ζωηροὺς φίλους των.

Οὕτω σκεπτόμενος, φέρεταί τις τόσῳ φρονίμως, ὅσον ὁ τραυματίας ἐκεῖνος, ὅστις εὑρισκόμενος ἐν τῇ ἀνάγκῃ νὰ ὑποστῇ λεπτὴν τινα ἐγχείρισιν, σπεύδει εἰς ἀναζήτησιν οὐχὶ ἐπιτηδείου χειρούργου, ἀλλὰ *κομπογιαντίου*. Καὶ ὡς οὗτος μετὰ δεινίας προβαίνει εἰς τὴν χρῆσιν ἀναμφιβόλου δι' αὐτὸν ἐργαλείου παρὰ τῷ ἀσθενεῖ, καὶ ἐν τούτοις προχωρεῖ, διότι σεῖς τὸν ἐκαλέσατε, οὕτω καὶ ὁ κληθεὶς μάρτυς σας θ' ἀποδεχθῇ ἐξ ἀγνοίας, ἐκ κουφότητος, ἢ μᾶλλον ἐξ ἐπιθυμίας τοῦ νὰ παραστῇ ἐν δραματικῷ θεάματι ἢ νὰ ἴδῃ τὸ ὄνομά του εἰς τὰς ἐφημερίδας, καὶ θέσῃ αὐτὸ κάτωθι τῶν προτοκόλλων, τὴν ὑμετέραν παράκλησιν, καὶ βεβαιωθεῖτε, ὅτι, ὅ,τι καὶ ἂν πράξῃ θὰ τὸ πράξῃ μὲν καλῇ τῇ πίστει, ἀλλὰ πρὸς βάρος καὶ ζημίαν σας ἀναμφιλέκτως.

Δέον πάντες νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει τὰ ἑξῆς. Δὲν χρείαί τις εὐκολώτερον μάρτυς, ἢ ῥήτωρ, κριτικός, ζωγράφος ἢ καὶ ὑποδηματοποιός, διότι δι' ἅπαντα ταῦτα τὰ ἐπαγγέλματα, διαφόρου τάξεως, ἀπαιτεῖται προκαταρκτικὴ μύησις καὶ τριβή, ἥτις προϋποτίθησι ἐκτὸς φυσικῶν τινων ἰδιοτήτων καὶ εἰδικήν τινα μάθησιν καὶ πεῖραν.

Ὑπάρχουσι συνεπῶς δύο κεφαλαιώδεις λόγοι, οἵτινες γίνονται ἀφορμή, ἵνα συνήθως οἱ μονομαχοῦντες ἄγωνται καὶ φέρωνται ὑπὸ ἀκαταλλήλων ἐντολοδόχων· καὶ ὁ μὲν εἷς ἔγκειται εἰς τὴν ὀλιγωρίαν τῆς ἐκλογῆς τῶν μαρτύρων, ὁ δ' ἕτερος εἰς τὴν σπάνιν τῆς εὑρέσεως τῶν καταλλήλων τοιούτων. Ὁ ἀληθῶς ἄξιος διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο μάρτυς ὀφείλει νὰ κέκτηται τὸ σύνολον τῶν ἀσυνήθων ἰδιοτήτων πρὸς τὸν σκοπὸν ὃν κέκληται νὰ ἐκτελέσῃ. Δέον, πρὸ παντός, ἀναμφισβήτητον νὰ κέκτηται τιμιότητα, διότι εἰς ζητήματα τιμῆς, ὀφείλει ν' ἀπόσχῃ παντὸς μὴ ἀναγομένου εἰς τὸν κύκλον τῆς ἀπολύτου τιμιότητος. Ὁ καλὸς μάρτυς δέον νὰ μὴ ᾖ οὔτε πολὺ νέος οὔτε πολὺ ἡλικιωμένος, καθ' ὅτι ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει θὰ ἀμοιρῇ πείρας καὶ ἐπιβλητικότητος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, αἱ δέουσαι ἐνεργητικότης καὶ δραστηριότης πολὺ πιθανῶς νὰ τῷ ἐλλείπωσιν. Ὁ καλὸς μάρτυς δέον φυσικῶς νὰ ἔχῃ ἤδη παραστῇ καὶ εἰς ἀρκετὰς μονομαχίας πρότερον, διότι ἄνευ τοῦ προσόντος τούτου, τίς ἐγγυᾶται περὶ τῶν σχετικῶν αὐτοῦ προσόντων;

Ὅπως, πρὶν ἢ γνωρίσῃ τις νὰ κολυμβᾷ, ὀφείλει πρῶτον νὰ μάθῃ τὸ τοιοῦτο... ριπτόμενος ἐν τῷ ὕδατι, οὕτως ἵνα γίνῃ τις κάτοχος τῶν ἀπαραιτήτων γνώσεων τοῦ μάρτυρος, δέον ν' ἀρχίσῃ πρῶτον νὰ γίνεται . . . τοιοῦτον. Ἐν τῇ πρώτῃ συναντήσει, βεβαίως εἶναι δυνατὸν ν' ἀποβῇ τις θαυμάσιος μάρτυς. Οὐδὲν τὸ παράδοξον! πλὴν τίς δύναται νὰ ἐγγυηθῇ περὶ τοῦ ἐναντίου; ὥστε, φρονιμότερον εἶναι νὰ ἐκλέξῃ τινὰ ὅστις νὰ ἔχῃ ἤδη δοκιμάσῃ τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός. Ὁ καλὸς μάρτυς δέον νὰ γνωρίζῃ πρὸς τούτοις νὰ χειρίζηται καλῶς τὰ ὅπλα, νὰ σκοπεύῃ ἐπιτυχῶς, νὰ ἦναι εὐκίνητος, ὀξυδερκής, ψύχραιμος, καὶ νὰ γνωρίζῃ νὰ διευθύνῃ τὴν πάλην.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω προσόντων, ὁ τέλειος μάρτυς δέον νὰ κέκτηται καὶ δύο ἄλλας ἰδιότητας, τὴν πειθὼ καὶ τὴν σταθερότητα. Διότι, διὰ μὲν τῆς πειθοῦς δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐπενέγκῃ συμφιλίωσιν ἀπαραίτητον εἰς τὰ διαμαχόμενα μέρη, γνωρίζων, ὅτι ἡ εἰρηνικὴ λύσις τῆς διαφορᾶς ἀπ' αὐτοῦ ἐξαρτᾶται· διὰ δὲ τῆς σταθερότητος, ἥτις ὡς γνωστὸν ἔχει ὅρια, ὁπόταν αἱ λογικαὶ παραχωρήσεις καὶ ἀναγκαῖαι ὑποχωρήσεις γίνωσι καὶ αἱ διαπραγματεύσεις ἐξαντληθῶσι, νὰ δύναται νὰ δείξῃ ἐπιμονὴν ἄκαμπτον καὶ ἀποφασιστικότητα ἀποτελεσματικήν. Ἡ ἀποφασιζομένη ἐνέργεια τοῦ μάρτυρος, δέον νὰ ᾖ ἐκ τῶν κυρίων προσόντων αὐτοῦ, πρὸ καὶ κατὰ τὴν συνέντευξιν.

Ἐν τέλει, ὁπόταν δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ τοιοῦτος γνωστὸς καὶ πεπειραμένος μάρτυς, δέον νὰ ἐκλέγηται ἕτερος μεταξὺ φίλων, ἀλλ' ἀνὴρ σοβαρὸς καὶ ἐνεργητικός, καὶ ὅστις νὰ μὴν ἰδρώνῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς κοινῶς λέγουσιν.

(Ἕπεται τὸ τέλος.)

Φρίκ.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΡΕΝΑΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Διερμηνευτὴς μεγάλων ἰδεῶν, διὰ γλώσσης θελκτικῆς καὶ χαριέσσης ὑπερέβη κατὰ τὴν γλαφυρότητα καὶ αὐτὸν τὸν Στράους, τὸν βαθὺν τοῦτον τοῦ λόγου ἐρευνητήν, ὑπερτέρησε κατὰ τὴν ἀπεικόνησιν τοῦ κόσμου τῆς ἀρετῆς τὸν Βούχνερον, καὶ ἀπετύπωσε τὸν κόσμον τοῦ καλοῦ πιστότερον καὶ αὐτοῦ τοῦ πολλοῦ Βιγκελμάννου. Τὴν θρησκείαν τοῦ Ἰησοῦ ἀνύψωσεν ὅπως οὐδεὶς μέχρι τοῦδε καὶ ὄντως, ὁ λατρεύσας τὴν Ἑλλάδα, ἠδύνατο νὰ μὴ λατρεύσῃ τὴν θρησκείαν ταύτην, ἥτις εἶναι τὸ γνησιώτερόν της τέκνον;

Πλήν, ἐν τῷ αἰῶνι τῆς ὕλης, τὴν μορφὴν τοῦ ἀριστοτεχνικοῦ λόγου, δὲν ἠδυνήθη σύμπασα ἡ κοινωνία νὰ θαυμάσῃ. Διὰ τοῦτο, τὴν φιλοσοφικήν του ἀρετὴν ἐτόλμησαν τῆς ἀμαθίας οἱ δοκισόσοφοι νὰ βεβηλώσωσι τοσοῦτον, ὥστε ἀποβάλλοντες τῆς καρδίας των τὰς ἀπολύτους ἀρχάς, νὰ χαρακτηρίσωσι ταύτην ὡς ζητοῦσαν «νὰ ὑποκαταστήσῃ εἰς τὴν ἀλήθειαν τὴν μυθοπλαστίαν, διὰ μυρίων δὲ ἀντιψάσεων καὶ παραλογισμῶν πολεμήσασαν τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα, τὴν ἀγάπην, καὶ ἐργασθεῖσαν ὑπὲρ τῆς ἀμφιβολίας, τῆς πνευματικῆς συγχύσεως, τῆς ἠθικῆς ἀναρχίας, τῆς ἀπογοητεύσεως, τῆς θλίψεως, τῆς ἀπελπισίας»! «Ἀπέθανε», λέγουσιν, ὁ Ρενάν, διότι πιστεύουσιν ὅτι ἀποθνήσκει τὸ καλὸν καὶ ἡ ἀρετή. «Ἀπέθανεν», ὁ ὑμνῳδὸς τῆς ἀθανασίας ἐκείνης, ἧς τὴν ἰδέαν συνέλαβεν ὁπόταν ἐλάτρευσεν αὐτὴν εἰς τὸν ἀθάνατον τῆς σοφίας ναόν, γονυπετῶν πρὸ τῆς ἐξιδανικευομένης τοῦ Φειδίου τέχνης, καὶ προσκυνῶν τοῦ θείου τὴν εἰκόνα ὡς ἡ δαιμόνιος τοῦ ἀριστοτέχνου χεὶρ ἀπετύπωσεν αὐτὴν εἰς τὸν θαυμάσιον ἐπίγειον ναόν;

Ἐπλανήθη, λέγουσιν, ἀπαρνηθεὶς τὸν χριστιανισμόν, ἐπομένως εἶναι ἄθεος, δράκων, ἄγγελος Σατάν! Καὶ τὸ λέγουσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες πιθανὸν νὰ γνωρίζουσιν, πῶς διεξάγεται ὁ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀγών, καὶ νὰ ἀγνοῶσιν ὅτι εἰς τοιούτους ἀγῶνας μεγάλους καὶ σοβαρούς, τὸ μονοπώλιον τῆς ὀρθοδοξίας παρουσιάζεται ὑπὸ μορφὴν, ἣν οὐδέποτε θὰ ἐφαντάσθη ὁ μελανὸς δυνάστης, ὁ κλῆρος, καὶ ἣν οὐδέποτε θὰ ἐξετίμησε πρεπόντως τῆς θεολογίας ὁ ποιμενάρχης. Παραλογιζόμενον θεωροῦσιν ἐκεῖνον ὅστις δακρύων ἔλεγε πρὸ τῶν «ἀληθῶν του Ἑλλήνων», ὅτι, «ἤδη ἡ περὶ Θεοῦ καὶ περὶ Φύσεως ἀλήθεια σχεδὸν ἀπεκαλύφθη, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἀπαλλαγεὶς τῶν ἀνοήτων τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἡλικίας τρόμων ἤρξατο ἐν γαλήνῃ ἀποβλέπων πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ. Αἱ βάσεις τῆς ἐπιστήμης, ἤτοι τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας, ἐτέθησαν ἤδη, τὸ μηχανικὸν τοῦ κόσμου σύστημα πρὸς στιγμὴν ἀπεκαλύφθη. Καὶ δὲν ἠδυνήθησαν μὲν οἱ ἄνθρωποι νὰ συγκρατήσωσι τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅμως ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ εὑρέθη, οἱ δὲ σοφοὶ οἱ μεταγενεστέρως ζήσαντες θέλουσιν ἀρυσθῇ ἁπλῶς συμπεράσματα ἐκ τῆς ἰδέας ταύτης, τῆς ἀποσπώσης τὴν γῆν ἀπὸ τὴν νομιζομένην θέσιν αὐτῆς ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ σύμπαντος, καὶ ὑποδεικνυούσης ἀορίστως τὸ ἄπειρον αὐτοῦ.» Δὲν ἐγνώριζε, λέγουσι, τίποτε· διότι οἱ προσπλωμένοι εἰς τὴν πεζότητα τῆς γηΐνης συνθήκης, καὶ οἱ ἀφοσιωμένοι εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων αὐτῆς, ἀδυνατοῦσι νὰ λύσωσι πρὸς στιγμὴν τὸν δεσμὸν τοιούτων ὑποχρεώσεων, ὅπως ἀνέλθωσιν εἰς διαυγεστέρους πνευματικοὺς ὁρίζοντας καὶ νὰ ἐκτιμήσωσι τὸ κάλλος αὐτῶν, ὅπως ἐξετίμησε καὶ ἐλάτρευσε καὶ ἔζησε μετ' αὐτοῦ ὁ προσκυνητὴς τοῦ Παρθενῶνος Ἤτον ἄθρησκος; ! διότι δὲν ἦτον ὀπαδὸς τοῦ κομβολογίου, καὶ δὲν ἐπρέσβευεν ὅσα τὸ δεσποτικὸν καὶ ἀχαλίνωτον ἱερατεῖον ζητεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς λαούς, οὓς καθίστησι θύματα τῶν ὀρέξεών του· ἦτον ἄθρησκος, διότι προσπλώθη εἰς τὴν λατρείαν τῆς θεότητος ἐκείνης, ἥτις βασιλεύει εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τὴν καρδίαν, καὶ ἧς ἡ μεγαλοπρεπὴς μορφὴ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῶν χρωστήρων τοῦ χυδαίου καὶ ἀγύρτου ζωγράφου· ἦτον ἄθρησκος, διότι ἀνεζήτησε τοῦ θείου τὴν προστασίαν, οὐχὶ εἰς τὰς πτυχὰς τοῦ μαύρου ράσου, ἀλλ' εἰς τὴν φωτοβόλον αἴγλην τοῦ πνευματικοῦ, τοῦ ἰδανικοῦ, τοῦ ἀνταξίου τῆς θείας ἰδέας κόσμου.

Ἀναιρεῖ, λέγουσι τὰς πνευματικὰς ἐκείνας συνθήκας, δι' ὧν τὸ ἑλληνικὸν ἐμεγαλούργησεν ἔθνος· πλήν, σεῖς, εὐγενεῖς μουσοπόλοι, ἀποδιώξατε ὀλίγον τῆς εἰμαρμένης τὸ σάβανον, ὅπως ἀποκαλυφθῇ τοῦ εὐγενοῦς πρεσβύτου ἡ γαλήνιος μορφή, καὶ τὸ ἡδύ του στόμα νὰ ψάλλῃ ὀλίγον ἔτι, πολὺ ὀλίγον.

. . . . . .

«Κατοικεῖτε ἔτι, Ἕλληνές μου, τὴν πατρίδα σας, τὴν σκηνὴν ἐκείνην, τὸ ἱερὸν ἔδαφος ἐφ' οὗ εἶναι ἡ Ἀκρόπολις, τὸ θεῖον τοῦτο ἀπάντων ἡμῶν λίκνον. Ἐν θαῦμα ὑπάρχει ἐν τῇ ἱστορίᾳ, καὶ τὸ θαῦμα τοῦτο εἶνε ἡ ἀρχαία Ἑλλάς· θαῦμα, ὅπερ διεγράφη ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ τελειότητι μεταξὺ τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς τέλειος τύπος πολιτισμοῦ, ὅστις ἦτον ἡ ἐποχὴ τοῦ λόγου καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ πολίτης, ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος, ἤδη ἐμφανίζεται μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἡ δὲ εὐγένεια, ἡ ἁπλῆ ἀξία τοῦ νέου τούτου ἀνθρώπου, ἠνάγκασε πᾶν ὅ,τι μέχρι τοῦδε παρίστατο ὡς βασιλικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς νὰ ταπεινώσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸ αὐτοῦ. Οὕτω δ' ἠθικὴ στηριζομένη ἐπὶ τοῦ λόγου ἐστερεοῦτο ἐν τῇ αἰωνίᾳ αὐτῆς ἀληθείᾳ, ἄνευ ἀναμίξεως ὑπερφυσικῶν μύθων.

...Ἐν δὲ τῇ τέχνῃ! Θεία παραγογικότης! Κόσμος μεγάλων καὶ ὡραίων θεῶν καὶ θεαινῶν! Οἷα οὐράνιος μετατροπή! Ἡ Ἑλλὰς ἀνεκάλυψε τὸ κάλλος, ὡς ἀνεκάλυψε καὶ τὸν λόγον. Ἡ μὲν Ἀνατολὴ κατεσκεύασε πρὸ αὐτῆς τὰ ἀγάλματα καὶ δι' αὐτῶν παρέρχεται τὴν διηνεκῆ τῶν θεῶν παρεμβολήν, ἀλλ' ἡ Ἑλλάς σας μόνη ἀνεκάλυψε τὴν σταθερότητα τῶν φυσικῶν νόμων, ἡ Ἑλλὰς μόνη ἀπεκάλυψε τὸ μυστικὸν τοῦ καλοῦ καὶ ὡραίου, ἤτοι τὸν ρυθμὸν καὶ τὸ ἰδανικόν! Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης πάντες ὀφείλουσι νὰ φοιτῶσιν εἰς τὴν σχολὴν αὐτῆς. Τοῦτο θὰ πράξῃ ἡ Ρώμη, τοῦτο θέλει πράξει ὁ αἰὼν τῆς ἀναπλάσεως, τοῦτο θέλουσι πράξει οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μελλουσῶν ἀναγεννήσεων.

Ἡ κρίσιμος αὕτη ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότης ἐποχή, εἶνε ἡ ἐποχή, Ἕλληνες, ἣν σπουδάζετε. Ὦ! πόσον εἶσθε εὐτυχεῖς! Ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἐκείνων ἀνευρέθη ἡ ἔννοια τῆς ζωῆς, ἧς τὸ ἀληθές, τὸ καλόν τὸ ὡραῖον, εἰσὶν οἱ τρεῖς θεῖοι πόλοι οἱ διηνεκῶς προσελκύοντες ἡμᾶς.

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀτόμου εἶνε βραχεῖα, ἀλλ' ἡ μνήμη ἐκείνων ὑπάρχει αἰώνιος, ἐν τῇ μνήμῃ δὲ ταύτῃ ζῶμεν ἅπαντες. Σπουδάζει ὁ ἄνθρωπος πρὸς εὐλογίαν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων μετὰ θάνατον, ἡ δὲ παροῦσα ζωὴ ὑποτάσσεται τῇ μελλούσῃ· δι' ὃ σοφὸν

ἐστὶ τὸ ἀφιεροῦν ἑαυτὸν εἰς τὴν ψήμην του. Ὁ Ἕλλην οὕτως ἐδημιούργησεν αὐτῷ ἀνεκτίμητον ἀξίαν, ἧς μόνος εἶνε κάτοχος. Ἡ Ἑλλὰς ἐφευροῦσα τὴν ἱστορίαν, ἐφεῦρε σὺν αὐτῇ τὴν περὶ τοῦ κόσμου ἰδέαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ χαρακτηρισμὸς περὶ αὐτῆς ὑπῆρξεν ἀνέκκλητος. Εἷς πᾶν ἀντικείμενον περὶ οὗ ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ὡμίλησεν, ἐπῆλθεν ἡ λήθη καὶ ἐξεμηδενίσθη, εἰς πᾶν δ' οὗ ἐμνήσθη, ἐπῆλθεν ἡ δόξα καὶ ἔζησε. Αἰώνιον ἀθανασίαν μόνοι τῶν Ἑλλήνων οἱ θεοὶ ἐπεφυλάξαντο δι' αὐτούς. Τὴν παροδικὴν καὶ ἐπίπλαστον δόξαν περιεφρόνησαν οἱ εὐκλεεῖς πιστοὶ τοιούτου πανθέου· ἐντεῦθεν δὲ παρήχθη ὁ ὡραῖος ἐκεῖνος καὶ φωτεινὸς κύκλος, παρ' οὗ ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ ἔχει σήμερον τὸ θέλγητρον καὶ τὴν ἀξίαν της.

...Εἰμὶ εὐγνώμων, Ἕλληνές μου, διότι μ' ἐδυθίσατε διὰ τῶν θείων ἀναμνήσεών σας, ἐντὸς τοῦ ἀγνοῦ αἰθέρος ἑτέρου τινὸς κόσμου· οὕτως αἱ σκέψεις παρέχουσι τῆς ἀλγηδόνος τὴν λήθην καὶ παρηγοροῦσι τὸ γῆρας. Ἀρά γε θὰ ἴδω καὶ αὖθις τὴν τῶν Ἀθηνῶν σας Ἀκρόπολιν; Ὦ! Δὲν τὸ ἐλπίζω!!! Ὦ! ὁπόσον εἶμαι εὐτυχὴς διότι ἔζησα μὲ τὴν συναίσθησιν τῆς ἀξίας της!»

. . . . . .

Ἡ Ἑλλὰς τῶν χρυσῶν αἰώνων ἡ τελευταία του εἰκών, τὸ ὄνομά της ὁ τελευταῖος του ψιθύγγος, ἡ λατρεία της ὁ τελευταῖος του στεναγμός, καὶ πρὸς τὸ πάνθεον αὐτῆς ἡ τελευταία του πνοή...

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀθάνατος· πλήν, ἀπέθανον καὶ οἱ ζήσαντες μὲ τὴν ἀθανασίαν της;

Η.

ΕΙΣ ΠΑΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗΝ «ΗΛΙΑΚΗΝ ΩΡΑΝ»

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Σκοπὸς τῆς ἐφημερίδος μου. Αἱ πικρίαι, οἱ κόποι μου καὶ οἱ προστάται μου.

Ἡ ἀνάμνησις τῶν ἀγγελιῶν, ἄγει με νὰ εἴπω τινὰ περὶ τοῦ ἐπιμοχθοτέρου καὶ τὰ μάλιστα ὀχληροῦ μέρους τοῦ ἔργου μου, περὶ τῆς ἀναζητήσεως δηλονότι καταχωρήσεων ἀγγελιῶν. Πολλάκις ἔστην εἰς τὴν ἐξώθυραν ἐπὶ ἡμίωρον πρὶν ἢ λάβω θάρρος καὶ εἰσέλθω, ὅπως παρακαλέσω νὰ μοὶ δοθῶσιν ἀγγελίαι πρὸς δημοσίευσιν. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἐπὶ τῶν καταχωρήσεων ὑπαλλήλων τῶν καταστημάτων φέρονται βαναύσως. Τινὲς μοὶ εἶπον «φύγε ἀπ' ἐδῶ», ἑνῷ ἄλλοι προσεπάθουν νὰ ἦναι «δηκτικοὶ» καὶ κατειρωνεύωνται παιδός, ἐπιθυμοῦντες νὰ φανῶσιν ἑνώπιον τῶν ἄλλων εὐψυεῖς· ἄλλοι πάλιν μόλις μὲ προσέβλεπον καὶ ἐπέστρεφον αὖθις εἰς τὸ γραφεῖόν των ἄνευ λέξεως· ἐὰν δὲ τυχὸν περιέμενον, νομίζων ὅτι βραδύτερον θὰ ὁμιλήσωσι, μετὰ τὸ πέρας τῆς γραφῆς των, δυνατὸν νὰ ἀνέμενον ἐφ' ὅλην τὴν ἡμέραν, χωρὶς νὰ στρέψωσι πλέον τὴν προσοχήν των πρός με. Ἐπεθύμουν νὰ ὑπῆρχε σχολή, εἰς ἣν ἄνθρωποί τινες τοῦ ἐμπορίου νὰ ἐπέμποντο ὅπως διδαχθῶσι νὰ φέρωνται εὐγενῶς. Θὰ ἐπλήρωνον προθύμως τὰ δίδακτρα διά τινας ἐξ αὐτῶν.

Ὅτε ἡ ἐφημερίς μου ἐγένετο ὀκτὼ μηνῶν τὴν ἡλικίαν, τὸ ἔργον κατέστη τόσον ἐπίμοχθον καὶ βαρὺ δι' ἐμέ, τὸ μὲν ἀπασχολούμενον μὲ τὸ σχολεῖόν μου, τὸ δὲ καταστρώνοντα σχέδια τὸν χρόνον ὅλον, συχνὰ δὲ ἀγρυπνοῦντα τὸ ἥμισυ τῆς νυκτός, ὅπως διαλογίζωμαι περὶ τῶν τρόπων τῆς αὐξήσεως τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων, συγχρόνως δὲ διαφυλάξεως χρημάτων πρὸς πληρωμὴν διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν ἢ ἀγορὰν ὑποδημάτων διὰ τοὺς γυμνόποδάς μου, ὥστε ἠναγκάσθην νὰ προσλάβω ὑπάλληλον διὰ τὰς καταχωρήσεις. Ὁ πρῶτος ὃν προσέλαβον, διωλίσθησε μεθ' ὅλων τῶν χρημάτων ἅτινα συνέλεξε διὰ τὰς ἐπὶ τρεῖς μῆνας καταχωρήσεις, οὐδέποτε δὲ παρ' αὐτοῦ ἔλαβον οὐδὲ ἕνα ὀβολόν. Ὁ δεύτερος δὲν ἦτο καὶ τόσῳ καλλίτερος τοῦ πρώτου, μεγάλως δὲ ὑπέφερον μέχρις ὅτου ἀνεύρω ἱκανὸν καὶ ἔντιμον ὑπάλληλον· αἰσθάνομαι ὅμως ἐμαυτὸν εὐχαριστημένον νῦν ὅτε ἔχω τοιοῦτον. Ἀλλ' εἶνε κυρία.

Ἔχω καὶ ἄλλον βοηθὸν διὰ τὰ τμήματα τῶν συνδρομητῶν καὶ τῆς διεκπεραιώσεως. Τὸ δεύτερον ἔτος ἐδιπλασίασα τὸ σχῆμα καὶ προσέθηκα περικάλυμμα, ὡς καὶ 20 σελίδας, ἑνῷ τὸ προτελευταῖον ψύλλον τῶν Χριστουγέννων εἶχε 36 σελίδας· ἕνεκα τούτου ηὔξησα καὶ τὴν συνδρομὴν εἰς ἓν δολλάριον τὸ ἔτος.

Οἱ διασημότεροι καὶ μᾶλλον προσφιλεῖς Ἀμερικανοὶ συγγραφεῖς, σχεδὸν ἅπαντες, γράφουσι τακτικῶς διὰ τὴν ἐφημερίδα μου· ὥρισα δὲ ἰδίαν στήλην διὰ τοὺς παῖδας, ὅπως λαμβάνωσιν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδεικνύωσι τὰ προτερήματά των ἐν τῇ συγγραφῇ διηγημάτων καὶ ποιημάτων, καὶ πάντοτε θέλω διατηρήσει τὸ μέτρον τοῦτο δι' αὐτούς. Τοιουτοτρόπως μεταξὺ ξένων συγγραφέων καὶ τῶν ἰδικῶν μας ἐξοχωτέρων, καὶ τῶν διηγημάτων τῶν παίδων, προσδίδεται ποικιλία, ἐξ ἧς πᾶς τις εὐχαριστεῖται.

Ἀνευρίσκω τινάς, φρονοῦντας, ὅτι παρέχω πολὺν χῶρον εἰς ξένα πράγματα, καὶ νομίζοντας ὅτι ἀποθαυμάζω βασιλεῖς καὶ βασιλίσσας περισσότερον ἀφ' ὅσον ἔδει νὰ πράττῃ Ἀμερικανόπαις· ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἐν ἀρχῇ ἔγραψα πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς ἐξοχωτέρους ἡμῶν ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ἀλλὰ δὲν προσέσχον εἰς ἐμέ· ὅτε δὲ βασιλεῖς καὶ βασίλισσαι ἤρξαντο ὑποβοηθοῦντες με, ἐσκέφθησαν τότε ὅτι κάτι θὰ ἦτο, καὶ τότε συνήνεσαν — ὄχι ὅμως καὶ ἐγώ! Ὅπως ὅμως ἀποδείξω, ὅτι δὲν ὑπερηφανεύθην, οὐδὲ θέλω διὰ τοῦτο ὑπερηφανευθῆ, παρέθηκα διήγησιν ἐφημεριδοπώλου ἐν τῷ αὐτῷ ψύλλῳ, παρὰ τὸ ποίημα τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου, ἑνῷ μικρὸν διήγημα πενταετοῦς Ἀμερικανόπαιδος συνεπλήρου τὴν σελίδα ἐφ' ἧς ἐφέρετο τὸ ποίημα τοῦ Sir Edwin Arnold. Προσεπάθησα νὰ δημοσιεύω ὕλην, ὅση μοι δύναμις ποικίλην, ἂν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ πληρώσω διὰ τοιαύτην.

Ἀνεῦρον, ὅτι αἱ εἰκόνες προσβοηθοῦσιν ἐφημερίδα, διὸ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ψύλλου ἠρξάμην παραθέτων τοιαύτας ἐν τῇ Sunny Hour. Καί τινας μὲν εἰκόνας μικρὰς ἐδανείσθην κατεσκευασμένας ἤδη, ἀλλὰ τὰς φωτογραφίας ὅλας, ἐγὼ ἐξεπόνησα, καὶ σχεδὸν ἁπάσας τὰς λοιπὰς εἰκόνας. Νῦν δὲ καλλιτέχνης δόκιμος, ἐκ Παρισίων, ἀποστέλλει μοι ἀνὰ τρεῖς μῆνας εἰκόνα καλήν, ἀκριβῶς διὰ τὴν ἐφημερίδά μου φιλοτεχνηθεῖσαν· εἶνε δὰ συμφερώτερον νὰ καταχωρῶνται καλαὶ παρὰ ἀτελεῖς καὶ ἄκομψοι εἰκόνες.

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα εὐχερῆ καταφαίνονται· ἐν τούτοις δὲν θὰ συνεβούλευον παῖδα νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ αὐτό, εἰμὴ εἶνε ἐντελῶς ὑγιής, τοῦθ' ὅπερ ἐγὼ στεροῦμαι, πρόθυμος νὰ στερηθῇ πάσης παιδιᾶς, ἐκτὸς τοσαύτης μόνον, οἷα θὰ ἤρκει ἁπλῶς διὰ γύμνασμα, νὰ γράψῃ σωρείαν ἑκ τεσσαράκοντα ἢ πεντήκοντα ἐπιστολῶν καθ' ἑκάστην, νὰ ἀναγινώσκῃ ἅπαντα τὰ χειρόγραφα, τὰ πλεῖστα δυσανάγνωστα,

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Βραβευθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημείας

Ο ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΑΣΤΗΡ Ἢ Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

Περατωθείσης τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ τρίτου ἔργου τοῦ Ἰουλίου Βὲρν, τῆς «Σχολῆς τῶν Ροβινσώνων,» ἤρξατο ἤδη ἡ τοῦ Δ' τοῦ «Μεσημβρινοῦ Ἀστέρος», οὗτινος δύο εἰκόνας παρατίθεμεν ὧδε.

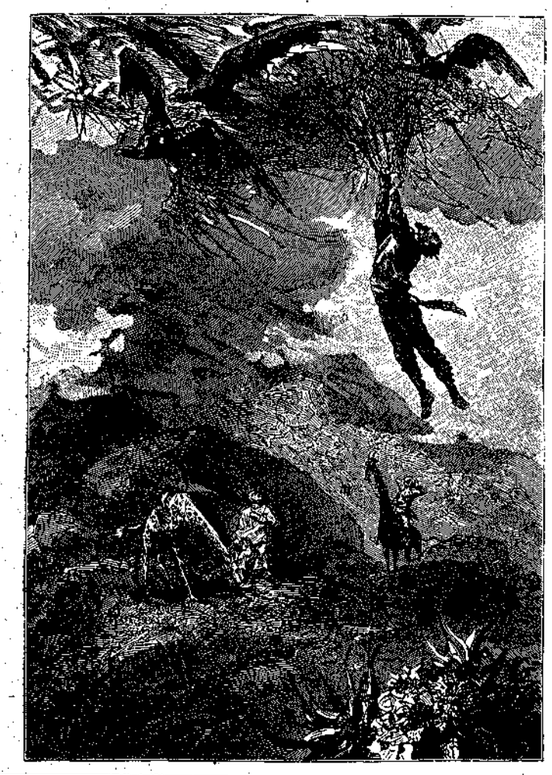

γεγραμμένα διὰ μολυβδίδος, ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τοῦ χάρτου, καὶ ἄνευ στίξεως καὶ κεφαλαίων γραμμάτων. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὁ παῖς ἐκεῖνος δέον, ἐγκαταλείπων τὰς παιδιάς του νὰ ἐργάζηται συνεχῶς. Δέον νὰ ἐκμάθῃ νὰ «συντάττῃ καλῶς», νὰ διορθοῖ τὰ δοκίμια, δίδῃ εἰς ἅπαντας τοὺς καταχωρίζοντας «ἄνω καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ μέρος παρὰ τὴν κυρίαν ὕλην τοῦ ψύλλου», νὰ προσέχῃ καλῶς ἐπὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν κυρίων ὀνομάτων, καὶ ὑφίσταται ἐπιπλήξεις ἂν τοῦτο παρελήφθη ἢ ἐκεῖνο προσετέθη. Αἱ δὲ συμβουλαί! Δὲν γνωρίζω εἰς ποίαν θέσιν θὰ εὑρισκόμην ἐγὼ ἢ ἡ ἐφημερίς μου, ἐὰν ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν τὸ ἥμισυ μόνον ἐξ αὐτῶν. Ἄλλοτε ἐπεχείρουν νὰ δοκιμάσω, ἀλλ' ἤδη μόνον τὰς ἀναγράφω εἰς τὸ σημειωματάριόν μου, μέχρις ὅτου ἀφιχθῶ εἰς ἡλικίαν τοιαύτην, ὥστε νὰ τὰς ἐκχωρήσω εἰς ἄλλους νεανίας. Κύριός τις μοὶ εἶπεν, ὅτι «περιφρονῶ πάντας τοὺς κανόνας τῆς ἐφημεριδογραφίας», καὶ νομίζω ὅτι τοῦτο ἔχεται ἀληθείας, διότι ἡ Sunny Hour τὴν σήμερον οὐριοδρομεῖ, ἄνευ χρέους, καὶ μετὰ πάσης ἐλπίδος μακρᾶς ζωῆς, ἑνῷ τινες μάλιστα ἃς πολλάκις εἶδον, ἀπέθανον διότι ἦσαν τὰ μάλα ἐντελεῖς. Ἐφ' ὅσον παῖδες καὶ κοράσια τὴν ἀγαποῦν, οἱ γονεῖς των τὴν ἐπιδοκιμάζουν· ἀφοῦ αἱ ἐφημερίδες ἐπλήρωσαν πέντε πολυσέλιδα βιβλία διὰ λόγων φιλοφρόνων ἐν ἁπάσαις ταῖς γλώσσαις, νομίζω ὅτι καλλίτερον εἶνε νὰ διατηρήσω τὴν Sunny Hour ὡς ἔχει· Βεβαίως ὅμως, θέλω προσπαθήσει νὰ τὴν καταστήσω, ὅση μοι δύναμις, ζωηροτέραν ἔτι καὶ καλλιτέραν, σύναμα δ' ἐπιφέρω βελτιώσεις ἄλλας πολλάς.

Ἡ Ἡλιακὴ Ὥρα ἄγει ἤδη τὸ τέταρτον αὐτῆς ἔτος, βαίνουσα λίαν καλῶς· ἀλλὰ πράγματι φρονῶ, ὅτι δὲν εἶνε ἀνταξία τῆς χρονοτριβῆς καὶ τῶν μόχθων νεανίου. Ἀδυνατῶ νὰ εἴπω ποσάκις αἱ τρίχες μου ἀνορθοῦνται, ὁπόταν διαλογίζωμαι τοὺς λογαριασμούς της. Ἐπλήρωσά ποτε 850 δολλάρια διὰ τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς ψύλλου, ἑκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν, εἰκόνων, διεκπεραιώσεως κλπ. δηλαδὴ περίπου 1,000 δολλάρια, ποσὸν μέγα, ὅταν ἀναμνησθῇ τις.

ὅτι πρὸ τεσσάρων περίπου ἐτῶν ἠρξάμην μετὰ χαρτίνου σχεδιάσματος καὶ δέκα ἑκατοστῶν τοῦ δολλαρίου. Αἱ ἄλλαι δαπάναι μου ἀνέρχονται εἰς ποσὰ εὐτελῆ, καθόσον οἱ γονεῖς μου μοὶ παρέχουσι τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μου ἄνευ ἐνοικίου.

Ἀλλ' ὀφείλω νὰ εἴπω ὀλίγας ἔτι λέξεις ὅσον ἀφορᾷ τὰ αἴτια ἅτινα ἤγαγόν με εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Sunny Hour. Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑπάρχουσι χιλιάδες παίδων ἀνυποδήτων, διὸ ἐξέδωκα τὴν ἐφημερίδα ταύτην ὅπως συλλέξω χρήματα καὶ ἀγοράσω ὑποδήματα καὶ περικνημίδας δι' αὐτούς, καὶ ἐπιδιορθώσω ὑποδήματα ἄλλα ἐφθαρμένα, ἅτινα θὰ μοὶ ἐπέμποντο πρὸς τοῦτο. Μέχρι τοῦδε ἠγόρασα καὶ διένειμα 3,800 ζεύγη, ἐκτὸς ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων πολλῶν πραγμάτων. Προσέχω πολὺ νὰ μὴ δίδω εἰς πρόσωπα ἀνάξια συνδρομῆς. Ἐφιλοδόξουν καὶ φιλοδοξῶ ἔτι, νὰ ἱδρύσω μόνιμον ἑταιρείαν διὰ τοὺς ἀνυποδύτους ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἐπιθυμῶ δὲ μεγάλως νὰ ἀποκτήσω διακλαδώσεις αὐτῆς ἐν ἁπάσαις ταῖς πόλεσι τοῦ κόσμου. Ἡ ἐφημερὶς τοιοῦτον εἶχε σκοπόν. Τὴν σήμερον λειτουργοῦσιν ἓξ ἄλλα τοιαῦτα ἱδρύματα, ἐν Newark, Jersey City, Mattoon, St Paul, Λονδίνῳ, ἐνῷ ἤδη σχηματίζεται τὸ ἕκτον ἐν Παρισίοις τῆς Γαλλίας. Ἅπαντα φέρουσι τὸ ὄνομα τῆς Sunny Hour.

Ἀλλ' ἔν ἔτι θὰ προσθέσω. Φρονῶ ὅτι μεγάλως ἐπιβοηθεῖ τὴν ἀγωγὴν παιδὸς ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδος, καθόσον τὸν κάμνει νὰ λαμβάνῃ πεῖραν τῆς πρακτικῆς χρήσεως τῶν πραγμάτων ἅτινα σπουδάζει— τῆς γεωγραφίας, ἀριθμητικῆς, γραμματικῆς, ἱστορίας καὶ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ὁ Sir Edwin Arnold μοὶ εἶπεν, ὅτι ἡ Λατινικὴ καὶ Ἑλληνική, εἰσὶν αἱ μᾶλλον ἀναγκαῖαι πρὸς ἐκμάθησιν· ἀλλ' ἀνευρίσκω ὅτι οὐδὲν ἔχει κακῶς, συνάμα δέ τις συλλέγει γνώσεις ἀπείρους καὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν.

Ἂν ἐπέτυχον ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς «Ἡλιακῆς Ὥρας» ἀποδοτέον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, εἰς δύο τινά. Τὸ μὲν διότι ἐργαζόμενος ὑπὲρ ἄλλων, δραστηριώτερον ἐπεδόθην εἰς τὸ ἔργον, τὸ δὲ διότι νομίζω, ὅτι εἰμὶ κάτοχος ἐπιδεξιότητός τινος εἰς καταρτισμὸν σχεδίων περὶ τῶν τρόπων τῆς διαδόσεως τῆς ἐφημερίδος καὶ σύναμα ἐξοικονομήσεως καθαρῶν κερδῶν. Δὲν ἀποδίδω μεγάλην ἀξίαν εἰς ἐμαυτὸν ὡς συντάκτου. Ἐπιθυμῶ νὰ σπουδάσω τὴν φυσιολογίαν, θέλω δὲ κάμει ἔναρξιν πρὸς τοῦτο τὸν Ἰούνιον· ἀλλὰ συγχρόνως θέλω ἐξακολουθήσει ἐκδίδων τὴν «Ἡλιακὴν Ὥραν» μέχρις ὅτου ἡ διὰ τοὺς ἀνυποδήτους παίδας ἑταιρεία ἱδρυθῇ σταθερῶς, εἶτα δὲ θέλω παραχωρήσει τὴν ἐφημερίδα μου εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἑταιρείας καὶ θὰ ἀσχοληθῶ περὶ ἐμαυτοῦ. Ἤδη δὲν λαμβάνω ἀπολαυάς, ἀλλὰ προσθέτω τὰ χρήματα ὅλα εἰς τὸ διὰ τὸν σκοπόν μου κεφάλαιον.

Καὶ τώρα μίαν ἔτι λέξιν τελευταίαν. Ἡ συνδρομὴ τῆς Sunny Hour εἶνε ἓν δολλάριον τὸ ἔτος, τὰ δὲ γραφεῖα αὐτῆς εὑρηνται ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ 18 West 14th Street.

TELLO D' APERY

ΑΝΑ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

Ἡ ἑλληνικὴ φιλολογία ἐν Ἀγγλίᾳ

Ὡς γνωστὸν, τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἐν Ἀγγλίᾳ τυγχάνουσιν ἀμερίστων συμπαθειῶν παρὰ πᾶσι τοῖς ἐπιστήμοσι. Τοῦτο, σὺν τοῖς ἄλλοις ἀποδεικνύει καὶ ἡ ἀναγγελλομένη ἔκδοσις διαφόρων κλασικῶν ἔργων· οὕτω τὸ μέγα κατάστημα τοῦ Μάκμιλλαν ἀναγγέλλει τὴν ἔκδοσιν τῆς «Ἀθηναίων Πολιτείας» τοῦ Ἀριστοτέλους, μετὰ πλείστων σημειώσεων ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Σάνδυ, τὴν «ἱστορίαν τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ πολιτεύματος ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰταλίᾳ» τοῦ μακαρίτου Φρῆμαν (β'. ἔκδοσις) ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Βοῦρυς, τὴν ἔκδοσιν τῶν «Βακχῶν» τοῦ Εὐριπίδου ὑπὸ τοῦ καθηγ. Τύρελ, καὶ τὸ 8ον βιβλίον τοῦ Θουκυδίδου ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Τύκερ. Τὸ δὲ «τυπογραφεῖον Κλαρενδὼν» τῆς Ὀξωνίας προαγγέλλει τὴν «Πολιτείαν» τοῦ Πλάτωνος ὑπὸ τῶν καθηγ. Ζάβετ καὶ Κάμπελ, ἅμα δὲ καὶ τὸν 1ον τόμον τῆς περὶ «ἑλληνικῶν διαλέκτων» συγγραφῆς τοῦ ἀμερικανοῦ καθηγ. Βέαρ Σμίθ, καὶ τοὺς δύο τόμους περιέχοντας κριτικὰς καὶ ἑρμηνευτικὰς σημειώσεις εἰς τὰ «Ἠθικὰ Νικομάχεια» τοῦ Ἀριστοτέλους.

Περίεργος διαθήκη

Μετ' οὐ πολὺ τὸ δικαστήριον τῆς Νέας Ὑόρκης πρόκειται ν' ἀποφανθῇ περὶ τοῦ ἐγκύρου διαθήκης, γεγραμμένης ἐπὶ ἁπλοῦ ταχυδρομικοῦ δελταρίου, ὅπερ ἐστάλη εἴς τινα δικαστήν. Ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους εὑρίσκεται ἡ διεύθυνσις τοῦ δικαστοῦ, ὄπισθεν δὲ ἡ διαθήκη ἔχουσα οὕτω: «Διαθήκη Ἀλβρεδίγου Πετιβώνου, ὅστις κληροδοτεῖ τὴν περιουσίαν του εἰς τὸν Γ. Ο. εἰς Μαΐν.— Ἀλβρεδίγος Πενιβώνης Μάρτυρες Γουλιέλμος Φλανιγκάν, Θωμᾶς Ἰωάννης». Ἡ διαθήκη αὕτη δὲν περιλαμβάνει οὐδεμίαν διεύθυνσιν, εἶναι δὲ ἀτάκτως γεγραμμένη καὶ εὑρίσκεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ δικαστηρίου.

Μουσικὸν χειρόγραφον

Κυροῦται καθ' ἑκάστην ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ μουσικὴ ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἦτον εἰς ὕψιστον βαθμὸν ἀνεπτυγμένη· τοῦτο πως ἀποδεικνύει καὶ τὸ ἀνακαλυφθὲν ἀπόσπασμα, ἐκ τῆς «Ὀρεστίας» τοῦ Εὐριπίδου μετὰ μουσικῶν σημάτων.

Τὰ κατ' αὐτὸ ἀνεκοίνωσε ὁ Κ. Αἰμ. Ρουὲλ ἐν Βιέννῃ, λαβὼν δ' ἐκ τούτου ἀφορμὴν ὁ κ. Βεσσελὺ, ὑπέβαλε νέαν θεωρίαν περὶ τῆς πρακτικῆς χρήσεως τῆς μουσικῆς καὶ μετρικῆς τέχνης ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἀρχαιότητι. Τὸ χειρόγραφον εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ παπύρου τοῦ αου μ. Χ. αἰῶνος.

Δημοσιογραφικαὶ ἀγγελίαι

Ἡ ἀγγλικὴ ἑταιρεία Pear s' soap ἐδαπάνησε διὰ ρεκλάμας ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν 520, 821 λίρας στερλ. ἤτοι 13,195.000 φρ. καὶ προσεπορίσατο κέρδος 375.939 λ. στ. (9.698.000 φρ). Ἐν Λονδίνῳ ὑπολογίζεται ὅτι τῶν κυριοτέρων βιομηχανικῶν καταστημάτων ἡ μηνιαία δαπάνη διὰ ρεκλάμας ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν 1,600,000 λ. στερλινῶν!

Ὁ «Κεραυνοβόλος»

Πολὺς ἐπ' ἐσχάτων γίνεται λόγος ἐν Ἀγγλίᾳ, διότι ἐπωλήθη εἰς γερμανὸν ἔμπορον ὁ «Κεραυνοβόλος», ἡ ναυαρχὶς δηλαδὴ τοῦ πολλοῦ Νέλσωνος. Ἡ φιλοπατρία τῶν ἄγγλων ἐξηγέρθη, καὶ ἀμέσως συνεστήθη ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐρανων, ὅπως ἐξαγορασθῇ τὸ ἱστορικὸν πλοῖον· πρὸς τοῦτο δὲ ὁ ἀγοραστὴς, ὅστις ἤρξατο τῆς διαλύσεως τούτου, εἰδοποιηθεὶς, ἐπείσθη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν δικαίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαίτησιν.

Ἀνθρωποφάγοι

Δανική τις ἐφημερὶς ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 26ης 7βρίου ἐ. ἔ. δημοσιεύει πληροφορίας περὶ φρικώδους σκηνῆς, καθ' ἣν ἑπτὰ εὐρωπαῖοι ἔπεσαν θύματα τῶν ἀνθρωποφάγων τοῦ Κόγκου, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου πανικὸς τοὺς ἐν Βανζερβὶλ οἰκοῦντας κατέλαβεν.

Ἐσπέραν τινα, γράφει, μέγα μεταφορικὸν ἀτμόπλοιον ἠγκυροβόλησε παρὰ τὸ χωρίον Ρέλλα. Μετά τινα λεπτὰ ἰθαγενεῖς ἀνέβησαν εἰς τοῦτο, καὶ ἔπεισαν τὸ πλήρωμα νὰ ἀκολουθήσῃ τούτους εἰς τὴν ξηράν, ἔνθα λαμπρὰ αὐτοῖς προητοιμάσθη ὑποδοχή.

Ἐννέα ἐκ τῶν τοῦ πληρώματος δεχθέντες τὴν πρόσκλησιν μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον, ἔνθα πλῆθος ἰθαγενῶν παρέσχεν αὐτοῖς μετὰ περισσῆς ὑποκρίσεως εὐμενεῖς περιποιήσεις.

Ἐσπέραν τινα, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἀτυχεῖς εὐρωπαῖοι ἀμέριμνοι ἐκάθηντο πέριξ πυρᾶς, αἴφνης οἱ βραχίονες αὐτῶν συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν περιστοιχούντων αὐτοὺς ἰθαγενῶν, οἵτινες διὰ μαχαιρῶν καὶ λογχῶν διαπερῶσιν τὰ στήθη των. Φρικτὴ τότε μάχη συνήφθη διαρκέσασα οὐκ ὀλίγον, καὶ ἑπτὰ μὲν τῶν εὐρωπαίων ἐφονεύθησαν, δύο δὲ μόνον ὡς ἐκ θαύματος κατώρθωσαν νὰ σωθῶσιν εἰς τὸ πλοῖον, ὅπου οἱ συνάδελφοί των ἐξέπεμψαν φωνὰς ἐκδικήσεως ἀλλ' οὐδὲν ἠδυνήθησαν νὰ πράξωσι διὰ τὴν ἐν τῇ ξηρᾷ διαδραματιζομένην εἰδεχθεστάτην σκηνήν.

Οἱ ἄγριοι συναθροισθέντες περὶ τὴν πυρὰν ἔπαιζον τὸ τύμπανον, καὶ προητοιμάζοντο διὰ τὸ δεῖπνον!!!

Δανικὸν ἀπόσπασμα ὑπὸ γενναῖον λοχαγὸν ἀποστέλλεται τὴν ἐπιοῦσαν ἐν Βανζερβὶλ πρὸς σύλληψιν τῶν ἐνόχων. Ἐν τῷ χωρίῳ πλὴν, εὗρε μόνον γυναῖκας, ἐκτὸς πέντε ἀνδρῶν ὧν οἱ στρατιῶται ἀπέπταμον τὰς κεφαλὰς ἀφανεστήλωσαν κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως. Τὸ ἀπόσπασμα δυστυχῶς ἐξηκολούθησε τὴν καταδίωξιν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν ἀλλὰ πάντα τὰ χωρία ἦσαν ἔρημα ἀνδρῶν.

Βροχὴ τέφρας

Ἐσχάτως ἐν Φινλανδίᾳ ἔπεσε βροχὴ τέφρας τοσοῦτον ἄφθονος, ὥστε τὸ ἔδαφος ἐκαλύφθη ὑπὸ τεφρώδους στρώματος. Πλεῖσται γνῶμαι ἐξηνέχθησαν ἀλλ' οὐδεμία ὑπερίσχυσε.

ΧΑΗς

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΕΡΩΝΗ

Αἱ Ἀθῆναι ξενίζουσιν ἀπό τινος διαπρεπῆ καλλιτέχνιδα, ἧς τὸ ὄνομα προώρισται νὰ κοσμήσῃ μίαν τῶν λαμπροτέρων σελίδων τῆς ἀναγεννωμένης ἑλληνικῆς σκηνῆς. Τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτῆς δρᾶσιν, ἐπόμενοι τῇ πρὸς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὑποσχέσει, θέλομεν παρακολουθήσῃ πιστῶς, ἐλπίζομεν δέ, ὅτι πληρέστατα θέλουσιν ἱκανοποιηθῇ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας αἱ προσδοκίαι. Ἡ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συνεχὴς αὐτῆς μοναδικὴ ἐπιτυχία, ἰσχάτως δὲ ἐν Πάτραις, παρουσιάζουσιν ἡμῖν τὴν ἠθοποιὸν ταύτην ὡς καλλιτέχνιδα προικισθεῖσαν μὲ ἔξοχα προτερήματα καὶ ἀφθονίαν χαρισμάτων. Ἡ δεσποινὶς Βερώνη σὺν τούτοις, εἶναι καὶ ἀριστοῦχος τῆς «Παλλάδος» τῆς Κων/πόλεως, γνωρίζει δὲ ἄριστα τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἰταλικὴν, καὶ ἐν τῇ μουσικῇ δὲ κατατάσσεται μεταξὺ τῶν ἐνθερμοτέρων αὐτῆς καὶ ἐμπεπνευσμένων ὀπαδῶν.

Ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία παρακολουθοῦσα ἐνδιαφερόντως τῆς καλλιτέχνιδος τὴν σκηνικὴν δρᾶσιν θέλει εὕρῃ, ὡς εἴμεθα βέβαιοι καὶ ἡμεῖς, πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ νὰ καταστήσωσι φωτεινότερον τὸν νέον ἀστέρα τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου.

Ἡ «Φύσις» θέλει ἐκτελέσῃ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῆς, ἐκθέτουσα κατὰ καθῆκον, τῆς διαπρεποῦς ἠθοποιοῦ τὰ πολύτιμα χαρίσματα.

ΑΔΡΙΑΝΗ ΛΕΚΟΥΒΡΕΡ

Πρώτη ἐμφάνισις τῆς καλλιτέχνιδος Αἰκατερίνης Βερώνη ἐν Ἀθήναις.—Ἔκτακτος ἐπιτυχία.—Αἱ κρίσεις μας.—Σύγκρουσις πρὸς τὴν ἑτέραν καλλιτέχνιδά μας Εὐαγγελίαν Παρασκευοπούλου.—Ὑποδοχὴ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ.

Ὄντως οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπολαμβάνουσι θεαματικῶν παραστάσεων ἀξίων τῶν προσδοκιῶν των. Παρασκευοπούλου, Βερώνη! Βερώνη καὶ Παρασκευοπούλου! εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας. Ἡ Δεσποινὶς Βερώνη ἐνεφανίσθη τέλος πρὸ τῆς σκηνῆς τῶν Κωμῳδιῶν δειλή, σεμνή, καὶ συνεσταλμένη. Ὡς κεφοδισμένη δ' ἀηδὼν, μόλις εἶδε μειδιάματα ἀντὶ ἀπαρεσκείας, καὶ χειροκροτήματα ἀντὶ ἀποδοκιμασίας ἀνέθλεψε, ἀπήστραψε, κατέκτησε. Πάντων τὰ βλέμματα καὶ αἱ ἐλπίδες προσηλώθησαν τότε ἐπ' αὐτῆς, τὴν ἐνεθάρρυναν ἔτι, καὶ ἀναπετάσσασα καὶ αὐτὴ μίαν τῆς τέχνης πτυχήν, ἐπεβλήθη καὶ ἐνίκησε τὴν ἀμφιβολίαν. Ἡ Βερώνη ὡς Ἀδριανή—εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ εἴπωμεν; —ἤρεσεν, ἐμάγευσεν, ἐνεθουσίασεν, ὑποκριθεῖσα τελείως. Εὖγε της. Πρῶτοι ἡμεῖς ἀμφεβάλλομεν περὶ τῆς ἐπιτυχίας της καὶ πρῶτοι τὴν ἀνευφημήσαμεν, ἅμα τὴν ἴδομεν. Εἰς τὴν καλλιτεχνίαν, δέον νὰ ὦμεν αὐστηροὶ κριταί, ν' ἀγαπῶμεν πλείω τὴν σκηνὴν τῶν προσωπικῶν συμπαθειῶν καὶ, ἢ νὰ σιωπῶμεν πρὸ τῆς ἀποτυχίας ἢ νὰ παρασυρώμεθα ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας, ἤτοι τῆς φυσικῆς ἀναπαραστάσεως τοῦ ἔρωτος, τῆς φρίκης, τοῦ μίσους, τῆς ἀπελπισίας καὶ, τοῦ . . . μειδιάματος. Λοιπὸν ἡ Δεσποινὶς Βερώνη εἶναι καλλιτέχνις;... Τρέξατε νὰ τὴν ἀκούσητε ἀπὸ σκηνῆς διδάσκουσαν, τρέξατε νὰ τὴν ἰδῆτε, φυσικῶς ἀναπαριστῶσαν τὴν ὀργὴν καὶ τὸ μειδίαμα, τὴν φρίκην καὶ τὴν ἱλαρότητα!..

Εἶναι Γόησσα! — Ἡ Εὐαγγελία εἶναι Σκύλλα! —Ἰδέτε τὴν Βερώνην εἰς τὴν Λεκουβρέρ, ἰδέτε τὴν Εὐαγγελίαν εἰς τὴν Μήδειαν! ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Ἀφίνομεν κατὰ μέρος τὰς βεβιασμένας καὶ πρόωρους κρίσεις καὶ συγκρίσεις, ἀποκρούομεν τὰς προσωπικὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας, μετ' ἀδιαφορίας δὲ διερχόμενοι πρὸ τῶν τραγῳδῶν καὶ κωμῳδῶν μας, τῶν μεταλλικῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν φωνῶν των, καὶ τῶν πεπειραμένων μονοκριτῶν των, ἐρχόμεθα κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν καλλιτεχνίαν μας. Ἡ καλλιτεχνία εἶναι ἔργον τῶν καλλιτεχνῶν οὐδενὶ δ' ἐπιτρέπεται νὰ καταδιδάζῃ αὐτὴν ἐκ τῆς θέσεώς της. Ὑποστηρίξατε, ἀνυψώσατε, ἐνθαρύνατε αὐτήν, ἂν δύνασθε, ἀλλὰ μὴ θελήσητε νὰ τὴν μετακινήσητε, διότι σεῖς πρῶτοι ὑπ' αὐτὴν θὰ συντριβῆτε· Ἡ Εὐαγγελία εἶναι καλλιτέχνις; Ναί, σαγηνεύει, ταράσσει, ἀποσπᾷ βιαίως τὰ δάκρυα, προκαλεῖ τὴν φρίκην καὶ τὴν χαράν, καὶ ὑποκρίνεται τέλος θαυμασίως, ὡς οὐδεμία μέχρι τοῦδε Ἑλληνὶς ἠθοποιός... ἀλλ' ὡς μήτηρ! Ἡ Βερώνη; εἶναι ἐπίσης καλλιτέχνις σεμνὴ καὶ ἐπιβάλλουσα, καταθέλγει, ἐνθουσιᾷ, μαγεύει, συγκρατεῖ τοῦ ἀκροατηρίου τὴν πνοήν, ὡς γόησσα καὶ μάντις, καὶ ὑποκρίνεται ἐξαιρέτως. ἀλλ' ὡς κόρη! Πλὴν δι' ἀμφοτέρας ἡ Τελειόσης δὲν εἶπεν ἔτι τὴν τελευταίαν της λέξιν καὶ μὴ βιαζώμεθα, ἀλλ' ἀρκεσθῶμεν ἔχοντες, τὴν μὲν Εὐαγγελίαν ὡς μητέρα, τὴν δὲ Βερώνην ὡς κόρην! μέχρις οὗ ὁ Κρόνος σχηματίσῃ τὴν Ἀράχνην. Τὴν Εὐαγγελίαν θέλομεν τό γε νῦν ἔχον ὡς Μήδειαν, τὴν δὲ Βερώνην ὡς Λεκουβρέρ, διότι ἡ μήτηρ φυσικῶς οὐδέποτε ὑποκρίνεται καλείτερον τῆς κόρης τὴν κόρην, αὕτη δὲ οὐδέποτε καλείτερον ἐκείνης τὴν μητέρα. Ἡ φύσις δὲν παραβιάζεται, διότι

Τὸ αἷμα νερὸ δὲν γίνεται
Καὶ ἂν γίνεται δὲν πίνεται.

Περιορισθῶμεν ἕως ἐδῶ.

Φρίκ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΤΟ ΥΔΩΡ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ

Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα βεβαίως περὶ τοῦ θαύματος τῆς Παλαιᾶς διαθήκης, μολονότι τὸ προκείμενον πείραμα εἶναι οὐκ ὀλίγου ἐνδιαφέροντος ἄξιον λόγου, ἀλλὰ περὶ φυσικοῦ πειραματικοῦ φαινομένου, ὅπως τὰ πλεῖστα τῶν ἡμετέρων ἐπιστημονικῶν παιγνίων.

Λάβετε δύο ποτήρια ἴσης διαμέτρου, Α καὶ Β, τὰ ὁποῖα ἐμβυθίζετε ἐν κάδῳ τινὶ πλήρει ὕδατος, κρατοῦντες αὐτὰ τὸ ἓν πλησίον τοῦ ἑτέρου, ἤτοι τὸ ἓν ὄρθιον καὶ τὸ ἕτερον ἀνεστραμμένον. Ἅμ' ὡς ἀμφότερα πληρωθῶσι τελείως ὕδατος, χωρὶς νὰ ἐνυπάρχῃ οὐδ' ἡ ἐλαχίστη πομφόλυξ ἀέρος, θέσατε αὐτὰ τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, χεῖλος πρὸς χεῖλος κατὰ τοὺς καθέτους αὐτῶν ἄξονας, ἤτοι τὸ κατώτερον ποτήριον Α ὄρθιον καὶ τὸ ἀνώτερον ποτήριον Β ἀνεστραμμένον. Ἐξάγετε τότε αὐτὰ ἐκ τοῦ κάδου καὶ ἀφοῦ τὰ ἀποστεγνώσητε ἐξωτερικῶς ἐπί τινος πινακίου καὶ σπογγίσητε, βεβαιωθεῖτε, ἐὰν τὸ ποτήριον Β ἐξακολουθῇ νὰ ᾖ πεπληρωμένον ὕδατος, ἔστω καὶ δι' ἐλαφρᾶς ἐκτοπίσεως τῶν χειλέων αὐτοῦ, ἀφίνοντες μεταξὺ τούτων καὶ τῶν χειλέων τοῦ ποτηρίου Α μικρὸν διάστημα, οὗτινος τὸν ρόλον θὰ ἴδωμεν παρακατιόντες.

Ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῶν, ἤτοι ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ποτηρίου Β θέσατε τότε ἕτερον μικρὸν ποτήριον Γ, περιέχον ἐρυθρὸν οἶνον, καὶ ἀναγγείλατε τοῖς παρισταμένοις φίλοις σας,

ὅτι χωρὶς νὰ ἐγγίσητε οὐδέτερον *τῶν τριῶν ποτηρίων*, καὶ χωρὶς νὰ καλύψητε τὸ σύνολον διὰ τοῦ *πεφημισμένου* ρινομάκτρου τῶν ταχυδακτυλουργῶν, μέλλετε, ὑπὸ τὰ ὄμματα πάντων, νὰ μεταφέρητε τὸν οἶνον ἀπὸ τοῦ ποτηρίου Γ εἰς τὸ ποτήριον Β, χωρὶς οὐδὲ σταγὼν ἐκ τοῦ οἴνου τούτου νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ ποτηρίῳ Α. Βεβαίως ἡ ἀναγγελία αὕτη θὰ προξενήσῃ οὐκ ὀλίγην ἔκπληξιν καὶ θὰ προκαλέσῃ τὴν γενικὴν περιέργειαν.

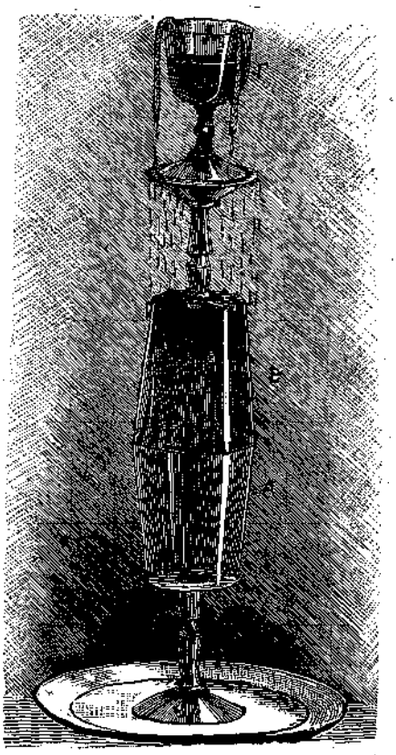

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πειράματος εἶναι διπλῆ, ὡς ἐμφαίνεται, διότι ἀπαιτεῖται, 1ον νὰ ἐξάζωμεν τὸν οἶνον ἀπὸ τοῦ μικροῦ ποτηρίου, καὶ 2ον νὰ τὸν εἰσάξωμεν ἐν τῷ ἀνεστραμμένῳ ποτηρίῳ. Πρὸς τοῦτο θὰ λάβωμεν λεπτὸν μάλλινον νῆμα, ἔστω τάπητος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐμβαπτίσωμεν ἐν τῷ οἴνῳ τοῦ μικροῦ ποτηρίου, καὶ οὕτινος τὰς δύο ἄκρας θὰ χρησιμοποιήσωμεν, ὡς ἐνδείκνυσι τὸ ἡμέτερον σχῆμα, ἐν εἴδει ἐξαιρέτου φυσικοῦ σίφωνος, διότι ὡς βλέπομεν, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐμβάπτισίν του θ' ἀρχίσῃ τοῦτο ἐξωγκούμενον, καὶ ἀπὸ τῶν δύο αὐτοῦ ἄκρων θὰ σχηματίζωνται κατ' ἀλληλουχίαν καὶ βαθμηδὸν σταγόνες οἴνου, αἵτινες θὰ μεγαλύνωσι καὶ ὡς ἐκ τοῦ βάρους αὐτῶν θὰ πίπτωσι φυσικῶς ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ ποτηρίου Β, ὁπόθεν θὰ ῥέωσι πρὸς τὰ χείλη αὐτοῦ. Ὁ οἶνος τοιουτοτρόπως θὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν σχισμάδα, ἢ κάλλιον εἰπεῖν εἰς τὸ διαχώρισμα τῶν δύο μεγάλων ποτηρίων, ἀλλ' ὦ τῆς παραδοξότητος! ἀντὶ συνεπείᾳ τοῦ περὶ βαρύτητος νόμου, ὁ οἶνος νὰ ἐξακολουθῇ τὴν πρὸς τὰ κάτω πορείαν του, θὰ εἰσέλθῃ μεταξὺ τοῦ διαχωρίσματος, ἐν τοῖς ποτηρίοις.

Τὸ περίεργον τοῦτο φυσικὸν φαινόμενον, ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὴν τριχοειδειαν (1), ἀναμιμνήσκει τὸ πείραμα τοῦ ἀνερχομένου ρευστοῦ μεταξὺ δύο ὑελίνων πλακῶν, ἃς πλησιάζομεν ἀλλήλων, ἢ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ σωλῆνος πολὺ μικρᾶς διαμέτρου.

Ὥστε, τοῦ οἴνου ἅπαξ εἰσερχομένου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν οὕτω πως τετοποθετημένων ποτηρίων, θὰ ἴδωμεν αὐτὸν ἀνερχόμενον διὰ λεπτῶν ἐρυθρῶν ρυακίων πρὸς τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ ποτηρίου Β, καὶ χρωματίζοντα αὐτὸ διὰ χρώματος ἐπὶ μᾶλλον βαθέος.

Προβαίνοντες οὕτως εἰς τὸ πείραμά μας, θὰ ἴδωμεν μετ' οὐ πολύ, ὅτι αὐτομάτως ἐπετελέσθη τὸ ἑξῆς περίεργον φυσικὸν φαινόμενον. Τὸ ποτήριον Α θὰ φέρῃ ὕδωρ διαυγέστατον μέχρι τῶν χειλέων του, τὸ ποτήριον Β θὰ ἦναι πλῆρες ἐρυθροτάτου ρευστοῦ, καὶ τέλος τὸ μικρότερον ποτήριον Γ θὰ ἦναι ἐντελῶς κενόν.

Φ. Π

(1) Τριχοειδεια, ἡ δύναμις ἡ παράγουσα τὰ περὶ τὸ τριχοειδὲς βφινόμενα· ἤτοι φαινόμενα ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως ρευστοῦ εἰς α ἐμβυθίζεται τὸ ἄκρον τριχοειδοῦς ὑαλίνου σώματος.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 18 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

185. Ἐρωτήσεις.

1. Ἡ σιωπή.
2. Ὁ ἄνεμος. Ἐσύριζε δὲ «ὑπὲρ τὰ ὄρη καὶ μακράν».
3. Διότι ἀμφότεροι ἐμφανίζονται εἰς τὸ δικαστήριον.
4. Ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ἀσπασμός.
5. Βρέχεται.
6. Ὁ ὕπνος.
7. Διότι σταματᾷ.
8. Βαδίζων διὰ μὲν τοῦ σώματος πρὸς τὸ καθῆκον διὰ δὲ τοῦ πνεύματος πρὸς τὴν ἀπώλειαν.
9. Ἡ πεῖνα.
10. Ὁ ταχυδρομικὸς διανομεύς.

Σημ. Ὁ ἀποστείλας ἡμῖν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Retif τὰς πλείστας τῶν ἀνωτέρω λύσεων, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, διότι ὡς προανηγγείλαμεν, οἱ λύται πρέπει νὰ ὦσιν ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας. Δ. Ι.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,,

Π. Χ. Βουκουρέστιον, Ἐπιστολὴ καὶ ἐκκαθάρισις ἀκαθάριστος ἐλήφθη. Πῶς ἤδη νὰ χαρακτηρίσωμεν αὐτήν, ἵνα μὴ ἡ ἔκφρασίς μας σᾶς δυσαρεστήσῃ; Ἀναμένομεν ἀπὸ ὑμᾶς διασαφήσεις, ἀλλὰ .. ταχέως παρακαλοῦμεν.— *Σ. Δ. Ἀλεξάνδρειαν.* Ἀποροῦμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν φύλλων, ἂν μὴ αὕτη προῆλθεν ἕνεκα τῆς ἀλλαγῆς τῆς διευθύνσεώς σας. Φύλλα ἐκ νέου ἀπεστείλαμεν καὶ ἐκδιδόμενα ἀποστέλλομεν τακτικώτατα. Ἐν τούτοις ἔχετέ μας παρακαλοῦμεν ἐνημέρους.—*Α. Σ. Αἴγιον.* Δελτάριον ἐλήφθη Παρακαλοῦμεν ἐπιστρέψατε ἀποδείξεις καὶ εἰσπραχθέντα, ἵνα τακτοποιήσωμεν βιβλία μας. —*Θ. Β. Κ. Κέρκυραν.* Ζητουμένους ἀριθμοὺς σᾶς ἀπεστείλαμεν προχθὲς ταχυδρομικῶς. —*Ν. Π. Ὀδησσόν.* Δελτάριον ἐλήφθη. Ἀπάντησιν ἔχετε ταχυδρομικῶς. ἐχεμυθίας ἕνεκα.— *Π. Ν. Δ. Παρισίους.* Carte correspondance ἀπεστείλαμεν ὑμῖν προχθὲς ταχυδρομικῶς.— *Γ. Κ. Ὀδησσόν.* Νὰ ἀναμένωμεν ἀπάντησίν σας; ἀπαντήσατε τοὐλάχιστον εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ἐκτὸς ἐὰν ἡ χολέρα σᾶς ἐξηφάνισε.— *Δ. Τ. Ἄσσον, Παξοὺς, Ζάσυνθον ἢ που ἄλλοθι.* Ἔχει καλῶς. Σταματῶμεν, ἀφοῦ ἐκινεῖσθε ταχύτερον τῶν ταχυδρομείων μας καὶ δὲν σᾶς προλαμβάνομεν. Εὐχόμεθα ἐν τούτοις νὰ σταματήσουν καὶ αἱ μεταθέσεις σας, διότι, ὡς βλέπετε καὶ ἡμεῖς ἐβαρύνθημεν νὰ σᾶς μετακινῶμεν.— *Α. Κ. Κάϊρον.* Λήξασαν ἑβδομάδα δὲν ἐλάβομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγνώσωμεν. Ῥίψατε τὸ κοντὸν τῷ φύλλῳ Σ.— *Κ. Φ. Κ. Ἀλεξάνδρειαν.* Ἐπιστολὴ καὶ *Βαχικὸν* ἐλήφθησαν, καὶ μολονότι δὲν εἴμεθα φίλοι του, μᾶς ἤρεσε. ἀφοῦ χύνει χαρὰν καὶ ἔπαρσιν ἐν τῷ δηλητηρίῳ. Ἀλλὰ ἐγγράφετέ μας καὶ κανένα συνδρομητὴν νὰ διαλύῃ καὶ τὰ δηλητήρια τῆς δημοσιογραφίας.— *Ἄπασιν ἀνταποκριταῖς.* Ἂν δὲν σᾶς βλέπωμεν, οὔτε σᾶς ἀκούωμεν, μὴ νομίσητε, ὅτι καὶ δὲν σᾶν ἐνθυμούμεθα. Ὥστε μὴν μᾶς λησμονεῖτε παρακαλοῦμεν.

A LA PARISIENNE

Haute Nouveauté

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

Διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς Κυρίας

J. LAUGIER

29 Ὁδὸς Ἑρμοῦ 29

Εἰς τὸ νεωστὶ συστηθὲν κατάστημα τοῦτο ἐκομίσθη ἐξ Εὐρώπης μεγάλη καὶ ἐκλεκτὴ συλλογὴ γυναικείων πίλων καὶ περιστηθίων (κορσέδων) τοῦ τελευταίου συρμοῦ. Ὁμοίως πᾶσα παραγγελία τοιούτων ἐκτελεῖται μετ' ἰδιαζούσης τέχνης κομψότητος καὶ στερεότητος ὑπὸ δύο ἐπὶ τούτῳ μεταχληθεισῶν ἐκ Παρισίων γαλλίδων, ὧν ἡ καλαισθησία εἶναι ὅλως ἔκτακτος, ἀπαράμιλλος καὶ ἐκτὸς παντὸς συναγωνισμοῦ. Ὁ ἀμφιβάλλων δύναται νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ ἐν λόγῳ κατάστημα. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συνδρομητῶν μας, τὸ ἡμέτερον γραφεῖον ἀναλαμβάνει ὑπ' εὐθύνην του πᾶσαν σχετικὴν παραγγελίαν πίλων καὶ κορσέδων ἐκ τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος, ἅμα τῇ ἀποστολῇ τοῦ τιμήματος καὶ τῶν σχετικῶν ὁδηγιῶν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ